

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÒN

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any I

TORROELLA DE MONTGRÍ 15 de Maig de 1915

Núm. 10

DE LA TERRA

PARAULES DE TRIOMF

: : I DE FESTA : :

Sols paraules de triomf i de festa surtin avui dels nostres llavis, perquè avui es dia de gaubança. Avui se realitza el miracle obrat per la joventut i per l'optimisme... avui Torroella pot estar joiosa del seus fills; avui el vell geni de la nostra vila deu reviuire l'ardiment i la força dels temps pretèrits.

Pró la festa que celebrem, amb la restaració que s'ha portat a cap de la Fira de Sant Isidre, ha de ser per tots nosaltres un exemple ben digne de record perdurable. D'avui en avant pensem que l'èxit investeix sempre les obres, les actuacions que ostenten com condicions essencials l'activitat i l'orientació.

Quan un home, quan una col·lectivitat intenten contribuir al seu benestar particular, volen portar a cap una millora pública, deuen atendre necessàriament a tres qüestions; deuen resoldre de primer entuvi el *què*, el *còm* i el *perquè*. Un cop madurat el projecte, encara que sigui un anticip, un esquema del projecte, convençuts de la seva bondat, deu aplicar-se una activitat, un esforç, una energia i aixís amb constància, pacientment s'ha d'anar laborant el seu desenrotlló.

Veus aquí la rao, el secret del triomf; veus aquí com se pot conseguir la realització d'una obra; veus aquí la manera única i segura de no fracassar en els nostres intents; veus aquí la causa de l'ineficàcia, de l'esterilitat de tantes actuacions, del esmerçament debades de tantes energies.

Nosaltres, els torroellencs tots, en l'obra de la restauració de la Fira de Sant Isidre, hem procedit amb aquesta norma, i la seva aplicació—per primera vegada a casa nostra—ha donat un resultat ben falaguer, de molts inesperat per extraordinari.

En *Pons* desde aquestes pàgines s'havia permès senyalar un camí... ara li permetem que felicití de cor a tot Torroella; an els que han portat l'organització material del restabliment de la Fira, per la seva intel·ligència i activitat; an els que hi han contribuït amb les seves simpaties i amb la seva

generositat, també vagi l'endrega més afectuosa.

Aquesta *desinteressada* contribució té per nosaltres un altre valor encara; es el de que per primera vegada hi ha hagut entre els torroellencs una veritable solidaritat de pensar, de sentir y d'obrar, es el de que com mai s'ha manifestat esplèndid, poderós, un batec de l'opinió general, viscut unànimement en tots els esperits. (Les excepcions han estat tant comptades, de no cal tenir-les en compte). I agó es en nostre entendre un indici encoratjador, com el començ d'un desvetllament de l'ànima pública, després d'un somni de trista, de fatal decadència.

Aquesta esperança ens dona fortitut i ens omplena de joia: aquesta fortitut i aquesta joia son les úniques recompenses que'ns son grates; les úniques que volem; les úniques que poden satisfernos. A qui no ho vulgui entendre aixís, no podem fer més que compadir-lo; mai podrà sapiguer la felicitat d'un sentiment puríssim que's veu afalagat per una realitat de conseqüències fecondes i abundants.

A més d'aquella esperança, xifrada en la *no* impossibilitat de la redempció del nostre poble; a més d'aquella fortitut posada integrament al servei de les coses que'ns pertanyen, la consecució de la Fira de Sant Isidre serveix de garantia i de defensa.

Des de ara NOSALTRES ja no som insolvents, des de ara NOSALTRES podem oferir les mostres del seny, de l'activitat, del amor de la nostra obra que creiem modernament orientada. El Concurs de Història de Catalunya per a'ls nois; la restauració de la Fira de Sant Isidre i els treballs sobre *localisme*, son els resultats del anhel que ha omplenat el nostre cor, son les GARANTIES que presentem a la consideració pública durant aquest primer any de la nostra naixença.

Aquests treballs amb les seves conseqüències, aquestes garanties son per nosaltres una defensa brillant. An els que'ns bescanten, tant els de la dreta com els de l'esquerra, tant els de davant com els de darrera, nosaltres, amb el cap alt i el cor tranquil, els hi podrém dir: *Els nostres treballs responen de la bondat de l'obra que hem emprés; si vosaltres ens presenteu mostres de la vostra actuació feconda, si vosaltres esteu millor orientats* (probablement en molts casos ni orientació tenen), *si la vostra obra es millor que la nostra, aleshores, aleshores podeu tirar la primera pedra; cantin papers i mentin bar-*

bes. Si no, quan intenteu obrir la boca, tindreu que enmudir plens de vergonya per la vostra inutilitat i per la vostra ineficàcia.

* * *

TORROELLENÇ: Avui, diada de les solemnes Fires de Sant Isidre, tú, al entorn de la taula, entre les sonores rialles de la dona i els crits d'alegria dels teus filllets, aixeca la copa plena del bon vi dolç i brinda per la totat restauració del nostre esperit; emocionat per l'íntima dolcesa de la llar benaurada, promet solemniament el TEU APOI a tot lo que signifiquí una millora social.

Alhora aixeca la teva copa per aquesta joventut ardida donant belles mostres de son zel i activitat, labora per bè de nostra terra; al fer açó que un gloriós optimisme satura la seva ànima.

En Pons amb l'esperit tindrà també un lloc a la taula; i ell riurà molt llargament amb les teves rialles i més que res amb els bons propòsits que facis.

PONS

FILOSOFÍES

ELS RECTILINIS

Ja que l'altre dia parlàrem d'homes rectilinis, bó serà que precisem una mica aqueix vocable; i ben cert que no es per endemés que presentem una tribu, que forma la gran massa de nostra vila, la que de fet exerceix l'hegemonia en les costums i manera de pensar general.

Son rectilinis aquells de pensament migrat, que no creuen sinó lo que veuen, palpen o percebeixen amb els sentits: llur intel·ligència lluny de ser un oceà d'immensos horitzons, en el qual se descobreixen cada dia noves veritats; lluny de ser el camí que'ls porta al nou mon de la fé com l'Atlàntic ho fou per a Colón, es un bassal fangós, capaç tot lo més de criar les granotes de les supersticions o de les preocupacions tabernaries. An ells també—si no fos que de tant en tant veuen un americano o senten parlar d'una Cuba, que probablement es a l'Amèrica—lo primer que se'ls hi acudiria dir de Colón, seria que era un boig, un Llunaire.

Com es natural als qui no tenen raó per profunditzar, de les coses no més en saben i en

volen saber la superfície, el color, el tacte, el regust, la pallofa; i tenen barra suficient—perquè l'ignorància ès molt atrevida— per considerar beneïts als que van a cercar l'ànima de les coses. Se preocupen no més que de l'aufals, de les garrofes, del ví, de les dones i altres coses anàlogues; es preocupen sovint del llegir i de l'escriure; però en aquest cas, i per una singular paradoxa, donen a la lletra impresa un valor dogmàtic, i 's preocupen més de la bona lletra, que del bon dictat. Recordo que un dia, parlant amb un rural rectilini sobre el metge del seu poble, li vaig manifestar en termes que m'entengués, que aquell metge era un pedant i un home sense sentit comú. Em va respondre que ell el tenia per un sabi; sabèu perquè? Perquè havia escrit una comedia i se l'havia feta imprimir amb lletres de motllo.

Si son bona gent, llur bondat es egoïsta, rutinària i efecte de la por; i si son dolents, volen fer creure que'ls obliga ser-ho les ganes de adelanto. L'adelanto, no el verdader progrés i civilització, es de lo més fastigós en els pobres rectilinis. Per ells el capellà i l'església son un signe de retrocés. Ells a un home per fer-lo perfeccionar, i lo mateix a la societat, l'haurien de matar o al menys de mutilar en ses parts essencials i necessaries. Parlen despectivament de retrocés, com si fins avui els homes no haguessin fet res de bó; com si fins que ells han vingut al mon, els homes que han discorregut més i la societat més digna i ben fonamentada—parlo del Cristianisme—no hagués existit. Gallegen d'adelanto i llur sabiduria l'han adquirida sens estudiar gens, llegint poc i brut.

Entre un viva l'adelanto i un morin els tirans, hi engeguen un renec que fa escruixir la terra.

Tant els bons com els dolents van de dret, seguint dret fil; pero com no saben servir-se de les ales de l'esperit resulta xorca llur fadiga. En la carretera de la vida s'hi troben camps i cafés, sales de ball i ciutats. L'ànima de la vera civilització, tot ço que fa grans i dignes als pobles i que després sembra a la terra produeix el verdader adelanto, es enlaire, enlaire. Els sabis i 'ls sants en coneixen les tasqueres.

Els rectilinis desconeixen la filosofia de tota complicació i maquinària: hi han masses línees curves. Per aixó no solzament son incapaços d'inventar la pólvora, sinó ni sisquera la cadi-

ra per sentar-se amb comoditat. Si tots els homes fossin rectilinis, tots hauríem hagut sempre d'anar a peu i sentar-nos cim d'un marge o d'un tronc arrebatat per forta ventada.

Ara mateix, amb aixó de la fira de Sant Isidre; ¿Creïeu que la primera idea sortí del cap d'un rectilini? Un rectilini haguera pensat: «es impossible fer rés d'importancia a Torroella.» I hauria descançat.

Està clar que si tots els torroellencs fossin fenicis, ferotjament fenicis...

LUCIANUS

BALADES DE L'IL·LUSIÓ

III

LA FLOR

A la matinada s'acompleix el misteri de la florescència... La crisantema amb una força secreta va rompent les cobertes que l'oprimeixen com la llosa d'un sepulcre. Una gota de rosada que inquieta parpalleja es el bateig de la nova flor... El sol que amb gran amor vivifica tota cosa, acabarà l'obra començada per la seva vital.

Al naixer a la llum té la flor un instant de cándida vergonya i enrogeix fins a cobrir-se de porpra. El botó de foc es un holocauste a les belleses de la natura... Siguent una repetició es una novitat com totes les seves grans i delicades manifestacions. La crisantema bé pot ser la concreció del bes de la terra amb el sol...

L'atre transparent i suau convida a caminar pels viaranys florits... y la dama hermosa acceptant el convit del dia, passeija la seva gracia que l'inverteix d'un mantell de reialesa.

Ella al veure la crisantema, desgrana dels seus llavis un somriure que's una revelació... La crisantema enrogeix més que mai i en sa petita flaira llença un sospir... La flor il·lusionada estima...

Extremiments de joia. Desfalliments d'amor... El dia es un somni i aquest somni per ella es la vida. El destí es sever i la fi s'acosta.

El goig ha signt massa viu. La ditxa excessiva. L'il·lusió crudel.

La pobre flor se colltorça. Palideja la seva radiant coloració. Els seus pétals se contrauen com

per una besada suprema... Una follia ubrigadora la ha morta...

MARCEL TORROELLA

• F E O S •

DE tots els festeigs que s'han celebratenguany per les fires de Santa Creu a Figueres, el que mes ha captivat a l'ecoista, ha sigut la Festa de la Flor.

Es cosa ben harmoniosa pel Maig florit, l'ofrena d'una flor a canvi d'un donatiu per els pobres.

Nosaltres hem vist a les amables venedores, damiseles gentils, pulular incansables pels passeigs, invadir cafés i teatres, oferint a tothom sempre amb gracia irresistible, flors i somriures.

L'ecoista ha sigut tambe escomés; ella—agradable casualitat—es una gentilíssima torroellenca trasplantada a la ciutat germana. Ens ha posat un ram de lilàs, no més li quedaven lilàs; totes les altres flors les he acabades, ens ha dit. Nosaltres incréduls, li hem parlat baix, arràn d'orella... i l'hi hem vist florir en sos llavis un clavell i una rosa a cada galta.

Rambla avall, uns quants rurals, cara de pa morcno, baladrejaven devant d'un cartell de toros. No per agó es trencará l'harmonia del Maig florit, hem pensat nosaltres, i hem seguit passiant sots l'encant de les flors i somriures, respirant el perfum inolvidable del ram de lilàs.

El cel está cobert d'una capa cendrosa, llisa, de núvols; al fons del carrer el Montgri está mig tapat de la mateixa cendrosa nuvolada. Poca gent franzita pels carrers. Els carrers están solcats en tota sa regular llargaria, per una infinitat de reguerons, com uns petits i persistents rius, que s'han oberit un llit un xic profón, i ara 's junten, ara tornen a separar-se formant innumbrables isles, penínsules i contiucnts, de terra, ara negrenca, ara més gris, barrejada amb escombraries i altres desperfectes, absorvint enganxívola com un cranc, les plantes dels escassos deambulants que desafien perills i incomoditats innumbrables per anar a sos quefers o simplement per cambiar de posició llençant-se heroicament, saltant regerons, enfonsant-se en el fang, copgat l'aiga de les canaleres que passa a través del pa-

raigues, per a assaltar la casa d'una família coneguda. La brutícia quedarà enclaxada als carrers i formarà els nous fonaments per a els futurs pilons de brutícia, que al recobrar la primavera sos dominis i secar-se la terra, se presentarán als ulls dels pacífics vianants com immortals monuments aixecats a llaor i gloria de nostre Magnífic Ajuntament. I de cap a cap dels carrers, quedarán els profons solcs de les antigues rieretes, solcs que be prou anirem tapant amb les escombraries de les cases, les desferres del menjar i l'auserda que involuntariament vagi desprenguent-se dels carros quan retornin dels camps.

PERMETEU-NOS que senyalem un nou triomf a les ventatges que vá conseguint la nostra actuació. Permeteu-nos que'ns atribuïm, potser indogudament la conquesta... anavem a dir la redempció, d'una joventut que fins avui restava envoltada amb un vel espés de indiferència, amb una densa boira d'ineficàcia.

En l'intent-avui realitat gloriosa - de la restauració de la Fira de Sant Isidre, hi ha contribuït amb un poderós arranc d'activitat un esperit inèdit en la lluita que mantenim en defensa d'altres idealitats.... El desvetllament d'aquesta joventut per inesperat haurá produït una fonda extranyesa....

Millor que millor: aquesta joventut fins avui fitllada d'inútil, ha desmentit eloqüentment als seus convilatans, que des de ara tindran que respectar-la per la seva decisió i fermesa.

Es una nova flor que's bada com una esperança i nosaltres no podem menys que dedicar-li un plàcid somriure de simpatia i de justícia.

Tant de bó que aquesta joventut, acceptant el nostre convit, se decideixi com una poncella a rompre per sempre les cobertes que l'empressonen a fi de rebre el bateig d'un sol novíssim que amaga per ella tresors inconeguts....

EXCURSIÓ A PERELADA

Tal com anunciarem en el nombre prop-passat, diumenge dia 2, la Secció Excursionista de l'Ateneu, efectuá l'excursió a Perelada.

Els excursionistes sortiren de Torroella a les quatre del matí, en tartana especial fins a Sant Jordi on agafarem el tren que 'ls conduí a l'estació de Perelada, fent a peu els 2'110 kilòmetres que se-

paren dita estació de la vila, arribant-hi a les 8 i mitja, siguent rebuts pel nostre estimat amic i suscriptor, en Joan Mont.

Aprés de recorre la vila, es passá tot seguit a visitar el Palau dels Comtes, notable i grandios edifici d'últims del segle XV, restaurat amb gran cura en molts indrets. En l'impossibilitat de descriure fil per randa la gran riquesa artística que allí s'hi atesora, ens limitarem a ressenyar-ho superficialment.

La escala principal es granítica siguent els graons tot d'una sola peça. En un replá hi ha una col·lecció de bales de pedra, algunes d'elles de gran many. L'ample escala de servei, de fusta especial de Mallorca, es de construcció molt atrevida.

Existeix en l'edifici multitud de sales i salons, amoblats luxosament i amb gust impecable. Decoren les parets del saló principal, grans quadros històrics i retrats dels varons més famosos de la noble niçaga de Rocaberti, Comtes de Perelada, avui desgraciadament extingida, contant-se entre ells generals il·lustres, arquebisbes, diplomàtics, etc. En un dels salons admirarem un magnífic necesser de viatge de gran valú, regal del rei Lluís XVIII de França a un Rocaberti, embaixador allavors d'Espanya.

En el despatx particular del Comte, hi ha exposades, en una vitrina, les superbes gualtrapes i pistoles que usaven els Rocaberti. Sobressurt de tots els demés objectes d'aquesta habitació, l'escut de armes dels Comtes, de gust refinadíssim, brodat en seda a Xina.

En l'ample Saló d'Hivern, es on se sent més gust d'avior; mobles antiquíssims, veritables filigranes d'ebanisteria, arquetes curiosíssimes, amb multitud de secrets, molt ben dissimulats, triptics de gran valor, pintures notables. En l'escalfa-panxes; tot fumats s'hi veu l'escut de la casa d'Austria, arrebatat per les tropes de Felip V, de la portalada principal del Castell on figuraba per haver abraçat els Comtes, com a bons catalans, el partit de l'Arxiduc, en aquella malestruga lluita que 'ns costá la nostra llibertat.

En la sala de joc, vegérem funcionar un curiosíssim billar romá. A la porta d'aquesta sala hi ha un plat hebréu notabilíssim.

En un altre edifici, separat del principal, está instalada la magnífica Biblioteca, notable per molts conceptes. El número total de volums excederá de 24.000. Es particularment riquíssima en obres de

consulta eclesiàstica, dret civil, jurisprudència, etc. Existeix també una nombrosa col·lecció d'obres clàssiques catalanes, figurant-hi entre elles, les més capdals; moltes son impreses en edicions raríssimes. Fullejàrem una Bíblia molt notable, escrita en set idiomes, i un altre manuscrita del segle XIV molt ben ornada.

Entràrem després a l'Iglesia, de construcció moderna, de conjunt sever i agradable. L'artesonat es veritable obra mestra. A l'altar major hi ha una creu bizantina de valor imponderable. Decoren els costats del altar una serie de tapiços riquíssims brodats a Mallorca, de gust exquisit. Sota els altars laterals s'hi obren les tombes on reposen els nobles Comtes de Peralada. Sortint de l'Iglesia per la sacristia, s'entra a un espaiós local destinat a escoles, sufragades pels senyors del Palau, on reben diferents ensenyances gran nombre d'alumnes, havent-ne sortit d'allí els millors músics amb que avui s'honora Peralada.

Rodeja el Palau un parc atapadíssim i exténs amb magnífiques avingudes, cascates, partenes, grutes, embellit per una espléndida profusió de flors que escampen arreu llur perfum agradable.

Era prop de la una de la tarda quan eixíem del Palau, après de despedir-nos afectuosament de l'administrador i altres emplejats que'ns acompanyaren tan amablement en la nostra visita.

En extrem admirats de tot lo que havíem vist, empreguérem el camí de l'estació, comentant i recordant cada hu ço que li havia plagut mes.

Dinàrem a Figueras on hi passàrem tota la tarda visitant detingudament diversos llocs, entre ells, l'important Cassino Menestral, el Museu de la Cambra Agrícola, l'elegant Saló Edison, etc., trobant a tot arréu atencions per part de volguts amics nostres.

Sortirem de Figueras en el tren de les nou de la nit, arribant felisment a Torroella a la una de la matinada, contentíssims de l'artística i aprofitada excursió.

-- MAIG --

*Pel gran cel pur de la tarda
densa nuvolada parda
passa i es pert, i l'esguarda
fugi el bell de la tarda.*

*El mal temps passa de llarc
i oblidant el temps amarc
Sant Martí fa. extendre l'arc...
El mal temps passa de llarc.*

*Roscs carnals s'han obert,
veu d'infant per l'aire es perd
el vert dels camps es despert;
totes les flors s'han obert.*

*¡Ai claror del cel tan gran!
¡ai rialles que's desfán!
L'oronel passa xisclant
pel mar blau del cel tant gran.*

*Maig es alta i bella i fina,
els desitjos endevina;
sota púdica boirina
rellú la carn alba i fina.*

*Sub de totes les dolçors,
la volten mil resplendors,
fa olor de totes les flors...
Sub de totes les dolçors.*

*Quan passa rient pels prats
porta els ulls il·luminats;
porta els llavis incendiats
quan passa rient pels prats.*

*Corren els dies cantant,
les rialles es desfán,
les hores dolces s'enván,
donant-se la ma i cantant,*

*Ella veu l'últim moment,
tremola d'encantament,
tot el mon florit esguarda,
i mor pel prat tot rient...
La boira es fon lentament
pel gran cel pur de la tarda.*

Casa-Torre, planta baixa i un pis, terrat i pati; quadra, confort. Situada en un dels millors carrers. SE LLOGA.

GERMIN

LA FIRA DE SANT ISIDRE

Altra vegada s'ha posat de manifest lo que poden els pobles quant de la ma acompanya al seu desitj la voluntat sobirana.

Tres mesos enrera sols rezels, pessimismes i desconfianses voltaven el projecte de restabliment de la fira de S. Isidre.

I aleshores, quin esbojarrat optimisme hagueria cregut que tots els obstacles se salvarien, que 'l programa podria continuar-se degudament, que 's reunirien quantitats respectables pels concursos i que podria contractar-se una banda nombrosa i acreditada?

I no obstant el miracle s'ha fet.

L'amor a Torroella ha fos les petites diferencies i s'ha ofert el magnific espectacle de que en benefici de la vila treballessin junts gent de les més diverses tendencies quina convergencia era continguda per impossible.

La joventut, aquesta joventut que per alguns se perllonga fins ben enllá de la vida ha despertat ses dormides energies manifestant en varies formes la seva activitat.

El treball fet ens portava a tots l'íntima satisfacció del deure complert i la confiança en nostres fórses per a futures empreses que retornarán el bon nom a la nostra Torroella.

Sols falta que la naturalesa vulga compensar el nostre esforç per a poder recullir-ne el fruit en aquesta fira que pot ésser iniciació d'una era de treball i de progrés.

NOTICIES

El Temps.—Han continuat les pluges persistents, marcant-se en el pluviòmetre, les majors precipitacions de l' any.

Aquesta ha sigut la causa de les inundacions que ressenyem en altre solt.

L' excés de pluja ha perjudicat els sembrats. Les collites també se 'n ressentirán forsa, entre elles la de fruita. Les vinyes també sofrirán molt, degut a la humitat excesiva, favorable a la propagació de les malalties criptogámiques que ataquen directament als ceps.

De la Carrera de Gintes.—Promet veure's concorreguda, havent-hi inscrits alguns corredors de fora.

Se concedirán premis ofers per l' ajuntamet, per la Comisió de fires, per l' Ateneu, pel comerciant Ll. Matas i pels organitzadors de la carrera.

Recader nou. — Ha començat a prestar els seus serveis de recader directe de Torroella a Barcelona i vice-versa en Josep Vilá, carrer del Comerç.

De la fira.— Es de creure que, donats tots els preparatius, la fira de Sant Isidre, resultarà sí el temps ho acompanya un excit ben franc.

Podem remarcar amb la natural satisfacció, que entre tota la gent de diferents estaments, de nostra vila regna forsa entusiasme havet-hi molta aspectació per sentir la notable Banda del Regiment d' Asia.

També el Concurs de Bestia, ha despertat molt d' interès en tota la comarca.

En el número prop-venent, publicarem una reseña detallada de tots els actes i festesigs que 's celebrarán.

Academia de la Ll. C.— El diumenge dia 9, després d' haver sigut degudament registrats sos Estatuts per l' autoritat gubernativa, quedá constituida la *Academia de la Llengua Catalana* que 's proposa treballar per la conservació, puresa i enaltime de l' idionia.

La reunió dels fundadors, tots ells escriptors ben coneguts en la nostre terra, s' efectuá en el domicili de l' Academia de Bones Lletres, y per vota-

ció fou nomenada la Junta Directiva que la formaràn, per el primer quinqueni, els Senyors: D. Jaume Collell, president; D. Joseph Franquesa i Gomis, vice-president; D. Ernest Moliné i Brasés, arxiver; D. Francesch Matheu, tresorer, i don Francesch Carreras i Candi, secretari.

Se prengueren diversos acorts que a son temps se farán públics en l'orguen oficial de l' *Academia*. I fou senyalat el dia 30 del present mes de Maig per una nova Junta general, en la que serán aprobades les propostes de nous acadèmics fins completar el nombre de trenta que senyalen els Estatuts.

Ateneu Montgrí.—Fires i festes de Sant Isidre.—Programa de la XV vetllada íntima que's celebrarà en el Teatre Jou, la nit del diumenge 16 de Maig de 1915.

- I. Sinfonia per la Banda del Regiment d'Asia.
 - II. El drama en 3 actes *Somni de gloria*.
 - III. Concert per la Banda.
 - IV. El xistós dialect *Astronomia cómica*.
- Detalls per programes especials.

Concurs.—L'important revista *Marinada*, de Palamós, ha organitzat un concurs per a premiar comedies en un acte. S'ofereixen els següents premis.

Primer. Cent pessetes.

Segón. Un quadre original del distingit pintor palamosí en Francisco Vidal.

Tercer. Una col·lecció de fotografies artístiques originals del llorejat artista palamosí en Joan B. Camós.

Condicions.—Totes les obres han d'esser inédites i escrites en català, havent-se de remetre a la Redacció de *Marinada* (Carretera de Girona, n.º 27) per tot el dia 30 de Setembre vinent, juntament amb plec clos que contigui el nom de l'autor i dugui escrit damunt el títol i lema de la composició.

Les obres premiades serán publicades en la revista *Marinada*.

Componen el jurat.—En Pompeu Creuhet, President; en Martí Plaia, director de la Societat «Foc Nou»; en Pelai Pagés, director de la Societat «Agrupació Lírica», i la Redacció de *Marinada*.

Premi Nobel.—«Le Petit Journal» acull una notícia publicada per el «Giornale d'Italia» anunciant que el premi Nobel de la pau serà concedit al Sant Pare.

El rober del Nen Jesús de Praga.—

Aquesta benèfica institució ha començat sa tasca lloable, equipant a un noieta que deu marchar a un assí de Barcelona i oferint equips complets de primera comunió a varies noies pobres.

S'ens diu que la presidenta efectiva D.ª Trótola Lorenzo, qui ha estat alguns dies entre nosaltres, ha sigut portadora de molts donatius en roba i en metálic.

Felicitem a les caritatives dames, que 's preocupen de les classes necessitades, i estem satisfets de veure que troben ressó les seves excitacions.

Inondacions.—A conseqüència de les repetides pluges que a darrera hora adquiriren caràcter torrencial, el Ter ha sofert tant grossa avinguda, que en molts punts s'ha sortit de mare invadint boscos i sembrats, ocasionant els consegüents perjudicis.

En tot el terme de Gualta, el riu Daró ha inundat grans extensions de terreny, siguent els destrossos molt considerables.

El Ter mirat desde 'l pont de Torroella, oferia un aspecte imponent poques vegades vist. La rescosa era un torrent impetuós que arrocegava amb suma facilitat, arbres d'una corpulencia extraordinaria, arrebaçats de qui sab aon. Totes les hortes de vora 'l riu foren cobertes d'aigua. Un home que anava de Torroella a Gualta, sorprés per la revinguda del riu, corregué imminent perill d'esser arrocegat per la corrent, salvant-se mercés a la seva serenitat.

Al' hora que escrivim aquestes ratlles, el riu ja ha minvat notablement, coneguent-se però, els efectes desoladors per tot allà on ha passat.

: OBRES D' EN : J. MASSÓ VENTÓS

PORTIC, primer llibre de versos	2 ptes.
ARCA D' IVORI, llibre de versos.	2 „
CONTES D'ANDERSEN, traducció.	0'50 „
LA DONA D'AIGUA, Andersen.	0'50 „
LES SET PRINCESES, de Maeterlink	0'50 „
L'HORA TRANQUILA, llibre de versos. 3	„

De venta a L'AVENÇ, Barcelona; a la llibreria Dalmau Carles, de Girona, i a l'Administració d' EMPORION ::

Ascens.—El canonge Dr. Rafel Pijoan, fill de Torroella, parent del nostre distingit amic el conegut notari d' aquesta vila Sr. Cama, ha ascendit a Deán de la Catedral de Menorca.

Volco.— El dia 7, volcá al carrer de la Porta Nova, un carro d' el Mas d' en Puig, sortint ilés del accident, el carreter que 'l menava.

Elecció.—La Diputació de la nostra provincia, va elegir en la sessió ultimament celebrada, president a Don Agustí Riera, il-lustre amic nostre, que tant acertadament ha desempenyat el càrrec en l' ultim biení.

El jutje de pau.— Ha sigut nomenat jutje municipal nostre bon amic D. Ramón Galivern a qui felicitem coralment.

De la remonta.— La parada de remonta ha fet public que la ressenya, marca i remarca de productes se ferá el dia 15 del corrent, o sia el dia de la fira de S. Isidre.

De viatge.—Sabem que nostra suscriptora donya Pepita Majó ha arribat feligment a Buenos Aires on farà curta estada per a retornar novament a Torroella.

Desitgem que pugui donar terme al seu viatge sense cap novitat desagradable.

SE VEN UNA CASA en estat im-millorabe i en condicions ventatjoses. Passeig del Marqués de Robert. Donarán raó an aquesta Administració.

La llimpiesa dels carrers.— Son moltes les persones que 'ns han manifestat el bon gus amb que 'ns veurien prosseguir la campanya sobre la llimpiesa dels carrers de Torroella. Esperem que nostra Corporació pendrá algunes mides que donguin satisfacció a l' anhel de l' opinió pública.

Prometatge.—Per nostre intel·ligent i simpátic amic, l' il-lustrat metge oculista En Bonaventura Carreras, ha sigut demanada la mà de l' encisadora senyoreta gironina Na Pilar Matas Juyto.

No cal dir quan sincerament desitgem que aquest prometatge sigui per ells el prelude de les felicitats a que 's fan mereixedors.

Fires i Festes de Sant Isidre.— PRO-GRAMA. Dia 15.—A les 10 del matí: Passada per la Banda del Regiment d' Assia (32 professors).

A les 11: CONCURS DE BESTIAR al Passeig del Marqués de Robert. Per aquest Concurs s'han rebut els següents premis: De D. Gustau Peyra, diputat pel districte 100 ptes. Del Magnífic Ajuntament 100. De la Excma. Diputació 50. Del Excm. Sr. Comte de Torroella 50. Del Excm. Sr. Comte de Figols 50. Del Sindicat Agrícola 50. De la Lliga Republicana 30.

Aquestes quantitats serán adjudicades a criteri del jurat dictaminador en la següent forma: I. Al mellor o mellors caballs o eugues, de 3 a 6 anys mes propis per treballs agrícoles o de tiro lleuger. II. Al mellor caball semental. III. A la mellor euga de cria. IV. Al mellor poltro o poltra de 1 a 2 anys. V. A la mellor vaca de cria. VI. Al mellor brau. VII. A la mellor parella de bous de treball. VIII. Al mellor badell o badella d'engreix. IX. Al que presenti major nombre de caps de bestiar.

NOTES.—La Comissió pot otorgar además els acésits que cregui convenient.—Se recomana que durant l' hora del Concurs no's traslladi el bestiar d' un lloc a l' altre, puig el concursant que no guardi el seu lloc, perdrá el dret a tota reclamació.—El fallo del jurat será inapelable.

A la 1 de la tarda: BALL al Saló Jou, per la Banda.

A les 4 de la tarda: GRAN FESTIVAL a la Plasa de la Constitució, per la massa coral que dirigeix el mestre Eliseu Carbó, i la repetida Banda.

A les 7 de la tarda: CONCERT a Fora Portal.

A les 9 de la nit: SARAU al Saló Jou.

Dia 16.—A les 11 del matí: SARDANES a la Piassa Major.

A les 2 de la tarda: CARRERA DE CINTES al Passeig del Marqués de Robert, repartint-se valiosos premis, detallats en programes especials.

A les 3 i mitja de la tarda: BALL DE FIRA al Saló Jou.

A les 7 de la tarda: CONCERT al Passeig del Marqués de Robert.

A les 9 de la nit: INTERESSANT VETLLADA al Teatre Jou, organitzada per la Secció Dramática del «Ateneu Montgri» amb la cooperació de la Banda. Detalls per programes apart.

Durant els dies de Fira, se donarán balls a la Sala del Menestral, i actuarán notables atraccions a la Lliga Republicana, Café del Comerç i altres.